U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci **žalobce: P. K.**, zast. Mgr. Danou Růžičkovou, advokátkou se sídlem Smetanova 662, Tábor, proti **žalovanému: Celní ředitelství České Budějovice,** se sídlem Kasárenská 1473/6, České Budějovice, o návrhu na povolení obnovy řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Afs 149/2004, v němž byl vydán rozsudek ze dne 23. 3. 2006, č. j. 7 Afs 149/2004 - 159, ve věci kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 8. 2004, č. j. 10 Ca 59/2004 - 128,

takto:

I. Návrh na obnovu řízení **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podáním, které bylo dne 20. 9. 2011 předáno k poštovní přepravě a Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 21. 9. 2011, požádal o obnovu řízení ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 7 Afs 149/2004, které bylo skončeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2006, č. j. 7 Afs 149/2004 - 159.

Návrh na obnovu řízení byl podán s odkazem na § 114 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Návrh byl odůvodněn tím, že Nejvyšší správní soud rozhodoval o zrcadlově stejných kasačních stížnostech řidičů, kteří pracovali u společnosti FAS – PLUS s.r.o., směřujících proti rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterými byly zamítnuty jejich žaloby proti rozhodnutím Celního ředitelství České Budějovice. Navrhovatel poukazuje na to, že ve zmíněných věcech rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudky ze dne 28. 1. 2005,

č. j. 7 Afs 150/2004 - 154; ze dne 5. 5. 2005, č. j. 2 Afs 201/2004 - 142; ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Afs 200/2004 - 165; ze dne 23. 3. 2006, č. j. 2 Afs 189/2005 - 187; ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 Afs 186/2005 - 214 a ze dne 18. 7. 2006, č. j. 2 Afs 199/2004 – 162, tak, že rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušil. Pouze v případě navrhovatele byla rozsudkem ze dne 23. 3. 2006, č. j. 7 Afs 149/2004 - 159, jeho kasační stížnost zamítnuta. Navrhovatel má za to, že posledně zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu byl vydán až jako několikátý v pořadí a před jeho vydáním byla v obdobné věci vydána rozhodnutí s odlišným výsledkem. Navrhovatel pak spatřuje důvodnost povolení obnovy řízení v tom, že pokud by chtěl Nejvyšší správní soud vydat své rozhodnutí ze dne 23. 3. 2006, č. j. 7 Afs 149/2004 - 159, v takové formě, jak učinil, měla být věc postoupena v souladu s § 17 odst. 1 s. ř. s. rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, což se nestalo.

Navrhovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku jeho návrhu na obnovu řízení, neboť je proti němu vedeno exekuční řízení a výkon dosavadního rozhodnutí by pro navrhovatele znamenal nenahraditelnou újmu.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na obnovu řízení vyjádřil své předsvědčení, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro povolení obnovy řízení. Uvedl přitom, že odkaz na § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s., na který se návrh v otázce přípustnosti odvolává, je pro daný případ nesprávný, jelikož zde nešlo o řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, ale šlo o řízení proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a následujících s. ř. s. Žalovaný má zároveň za to, že s ohledem na § 114 odst. 2 s. ř. s. je obnova řízení proti rozhodnutí o kasační stížnosti nepřípustná. Pro případ, že by Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o přípustnosti návrhu na obnovu řízení, žalovaný poukázal na to, že ze strany navrhovatele nebyla dodržena ani tříměsíční subjektivní ani tříletá objektivní lhůta k podání návrhu na obnovu řízení stanovená v § 115 s. ř. s. Navíc návrh neobsahuje žádná nová skutková zjištění nebo důkazy, které bez viny navrhovatele nebyly provedeny v původním řízení, ani neodkazuje na jiné řešení předběžné otázky.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek pro projednání návrhu na obnovu řízení, a to zejména otázkou jeho přípustnosti.

Podle § 111 s. ř. s. se řízení ukončené pravomocným rozsudkem na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.

Podle § 114 odst. 2 s. ř. s. je ovšem obnova řízení nepřípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

Navrhovatel žádá povolit obnovu řízení o kasační stížnosti, které bylo již pravomocně skončeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 3. 2006, č. j. 7 Afs 149/2004 - 159, obnova tohoto řízení je ovšem dle citovaného § 114 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná. Návrh je proto nutné podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., jako nepřípustný odmítnout.

Navrhovatel spatřuje přípustnost svého návrhu na obnovu řízení v § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle kterého je obnova řízení přípustná proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu, uvedené ustanovení ovšem na právě posuzovanou věc nedopadá. Ust. § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. totiž připouští obnovu řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a následujících s. ř. s. V řízení pod sp. zn. 7 Afs 149/2004 ovšem Nejvyšší správní soud rozhodoval v řízení o kasační stížnosti, nikoli v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Na okraj zdejší soud dále ve shodě se žalovaným poznamenává, že ani rozhodnutí krajského soudu týkající se navrhovatele, jež bylo napadeno kasační stížností ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Afs 149/2004, nevzešlo z řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, ale z řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a následujících s. ř. s.

Vzhledem k nepřípustnosti návrhu na obnovu řízení se Nejvyšší správní soud nemůže meritorně zabývat důvody, o které navrhovatel svůj návrh opřel.

Navrhovatel současně s podáním návrhu na obnovu řízení požádal o přiznání odkladného účinku tomuto návrhu. Podle § 117 odst. 1 s. ř. s. podaný návrh na obnovu řízení nemá odkladný účinek, soud jej však může na návrh přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, protože má za to, že rozhodnutím o návrhu na obnovu řízení odpadl důvod pro vydání usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku.

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu